

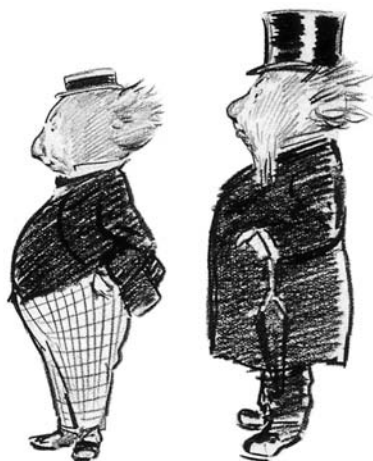
PRVNÍ PORCE

N.C

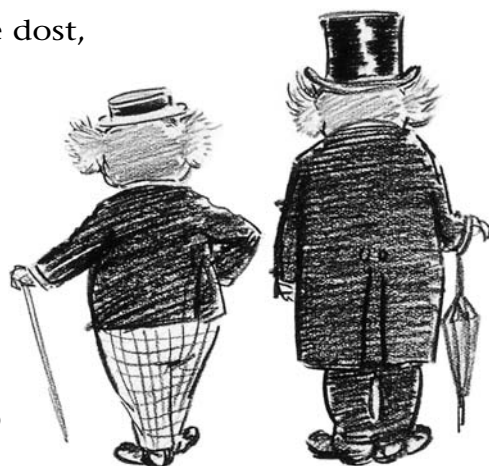
Tohle je Bořivoj Blahovičnick a jeho strýček Bezinka zepředu. Na první pohled sami vidíte, jaký je Bořivoj Blahovičnick noblesní, kulaťoučkový, báječný chlapík – nemusím vám to ani říkat. Na druhý pohled vidíte, že strýček je spíš hranatý než kulaťoučkový a že má na obličejích licousy.

Při pohledu ze strany ještě pořád vidíte, jaký je Bořivoj báječný chlapík, ačkoli ze strýčka vidíte pouze jeden licous.

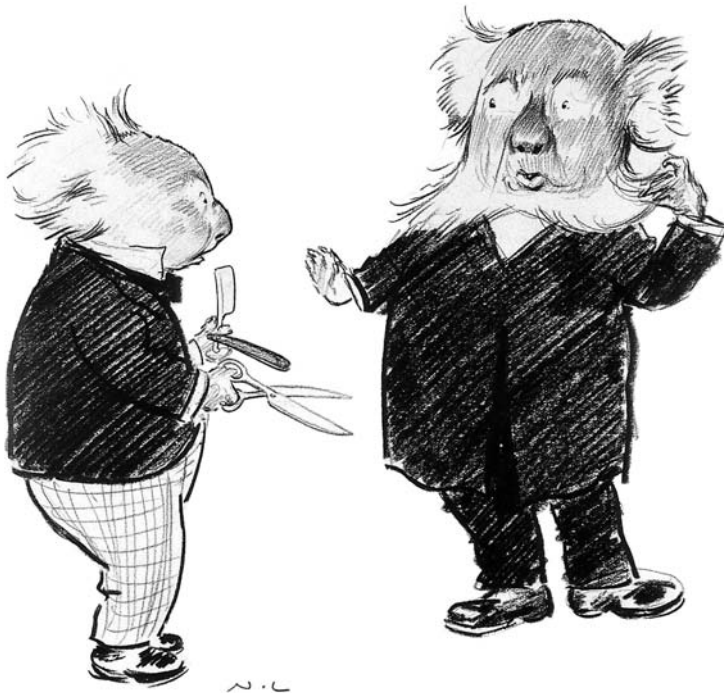
Pozorováno zezadu se ovšem licousy z obrazu ztratí docela, a tak vám unikne jejich nesmírná důležitost. Po pravdě řečeno, právě tyto licousy byly hlavním důvodem, proč Bořivoj opustil domov a vypravil se do světa, neboť (jak si sám často říkal):

Licousy vždycky jsou hrozné dost,
když zarůstají líčka.
Vyvolají však větší zlost,
hyzdí-li vám vzhled strýčka.

Pravdou je, že Bořivoj a jeho strýček žili v malém domku na stromě a na licousy v něm nebylo místo. A co hůř, ty licousy byly ryšavé a ve větru vlály a strýček Bezinka trval na tom, že ho při večeři budou doprovázet u stolu, a pak je měli v polévce.

Bořivoj Blahovičnický byl spořádaný medvídek koala a polévka s licousy mu nešla pod fousy, a tak byl nucen jíst venku, což bylo poněkud nepřírozené, a kromě toho se tam každou chvíli nachomýtlly ještěrky a jeho polévku si vypůjčily.

Se strýčkem nebyla na téma licousů rozumná řeč. Zcela zbytečné byly jemné narážky, jako například přítomnost břitev a nůžek a krabiček se zápalkami, aby si je mohl upálit. Při takových příležitostech poznamenával:

Jen nerozvážnost mladická se v holé tváři zračí,
naopak zralou důstojnost, tu pěstěný vous značí.

Nebo, byl-li už rozrušen na nejvyšší míru, provolával:

Jak ušlechtilé myšlenky dávají duši svatozář,
tak ušlechtilé licousy důstojnou zase činí tvář.

Jelikož veškeré modlitby ani žádosti o odstranění licousů nebyly nic platné, rozhodl se Bořivoj bez dalšího otálení odejít z domova. Potíž byla v tom, že se nemohl rozhodnout, jestli být cestovatelem, nebo tulákem. Nemůžete si chodit po světě jen tak a nebýt ničím. Jenomže pokud jste cestovatel, musíte si sbalit brašnu, zatímco když jste tulák, musíte si sbalit deku, a otázka zní: Co je těžší?

Po dlouhém uvažování se rozhodl předložit tento problém básníku Edgarovi Tadamtadamovi a požádat ho o radu. Našel Edgara v pilné práci, jak píše básně na břidlicovou tabulku.